

der vælger statsgaranti, og for kommuner, der vælger selvbudgettering.

Skattechefforeningen anfører i sit brev, at »eftersom den del af lovforslaget, der omhandler de ligningsmæssige ændringer, begrundes ud fra et incitamentsynspunkt, er vi betænkkelige ved, at der lægges op til to forskellige afregningsformer for garantikommuner og for øvrige kommuner«.

Efter lovforslaget kan kommunerne vælge at budgettere deres skatteindtægter på to forskellige måder: De kan vælge at budgettere skatteindtægterne ud fra et statsgaranteret udskrivningsgrundlag eller som hidtil ud fra et selvbudgetteret udskrivningsgrundlag.

Det er en naturlig følge heraf, at der også vil være to former for skatteafregning: en for kommuner, der vælger statsgaranti, og en for kommuner, der vælger selvbudgettering.

I relation til ligningsincitamentet er det imidlertid søgt at ligestille de to grupper af kommuner, idet begge kommunegrupper vil få afregnet den fulde kommuneskatteandel af ligningsindsatsen. Der synes således ikke at være grundlag for de nævnte betæneligheder, som Skattechefforeningen har peget på.

Skattechefforeningen gør endelig opmærksom på, at der foreligger en række fortolkningsproblemer med at afgrænse, hvad der forstås ved selvangivne indkomster i forhold til de ligningsmæssige ændringer.

Indenrigsministeriet skal i den forbindelse henvise til ministeriets besvarelse af Folketingets Kommunaludvalgs spørgsmål nr. 7 vedrørende sondringen mellem selvangiven indkomst og ligningsmæssige ændringer. Det fremgår heraf:

»Princippet i skattestyrelseslovens § 3, stk. 4, er, at det af den skattepligtige selvangivne skal lægges til grund ved skatteansættelsen.

Hvor der ikke er indgivet selvangivelse, og hvor der heller ikke består en pligt hertil, lægges den forprintede selvangivelse med eventuelle korrektioner fra den skattepligtiges side til grund ved skatteansættelsen.

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en behørig selvangivelse og den skattepligtige har pligt til at indgive selvangivelse, ansættes den skattepligtige formue og indkomst skønsmæssigt i medfør af skattekontrollovens §§ 1, stk. 2, og 2, stk. 2 (taksation).

Taksationen danner grundlag for skatteansættelsen.

Taksationer skal ske efter et forsigtighedsprincip, det vil sige, at taksationen så vidt muligt skal ske på grundlag af de oplysninger, som skattemyndighederne er i besiddelse af, samt et kvalificeret skøn over den faktiske indkomst.

Såfremt skatteyderen imidlertid indsender en selvangivelse, anses de indkomster, der fremgår af denne, som den selvangivne indkomst.

Dette gælder frem til og med den kørsel af slutsystemet, der senest indgår i den årlige afregning pr. 1. maj i år 2 efter indkomståret.

Når der i bemærkningerne til lovforslag nr. L 246, punkt 3.1., står »inden udgangen af ligningsåret«, skal dette forstås som ovenfor beskrevet.

Ved ligningsmæssige ændringer forstås enhver nedsættelse eller forhøjelse af den selvangivne formue og indkomst, som skattemyndighederne foretager enten af egen drift eller på foranledning af den skattepligtige selv. Der ses dog herved bort fra »tekniske rettelser«, der opstår i forbindelse med konverteringen af selvangivelsen eller åbenbare skrivefejl i selvangivelsen.«

Med venlig hilsen

THORKILD JUUL